

Leerbeck: Alle vil sikkert indrømme, at Huslejeloven ikke kan undværes, og gennemgaaende har den jo ogsaa virket særdeles godt. De forskellige Institutioner, som har haft Lejlighed til at anvende den og derigennem har høstet Erfaringer med Hensyn til dens Betimelighed, anbefaler derfor ogsaa, at den forlænges.

Det foreliggende Lovforslag indeholder forskellige Ændringer i den gældende Lov, Ændringer, som er foreslaaede af Boligkommissionen — for en enkelts Vedkommende af et Flertal indenfor Kommissionen. Denne Ændring angaar den Bestemmelse i § 3, som omhandler Overenskomster, truffe mellem Ejere og Lejer om Lejeforhøjelse. Bestemmelsen siger, at en saadan Overenskomst kun kan tilsidesættes af Nævnet, naar et Flertal paa mere end een Stemme udtaler sig derfor. Det foreslaas nu, at denne Bestemmelse skal udgaa, idet det har vist sig, at den har virket uheldigt. Hertil kan jeg fuldt ud slutte mig. Det foreslaas i Stedet for at give samtlige Ejere en ensartet Adgang til Lejeforhøjelse, idet det i § 6 bestemmes, at Ejerne paa visse Betingelser — bl. a. at de holder deres Ejendom og Lejlighederne deri i forsvarlig Stand — faar Ret til at forhøje Huslejen med 20 pCt. Denne Bestemmelse samstemmer jeg med, særlig under Hensyn til den store Forhøjelse af Vedligeholdelsesudgifterne, som er fremkommet ved Prisstigningen paa Materialer og Arbejds løn.

Ligesom den sidste ærede Taler (Bramsnæs) glæder jeg mig over Indholdet af § 9, som gaar ud paa at forhindre den Fordyrelse af Huslejen, der faktisk finder Sted ved, at Lejerne tvinges til at betale Møbler og andet Løstørelse udover, hvad Husrummet koster. Der betales i saa Henseende ofte aldeles ublu Priser, og der er ikke Tvivl om, at Huslejeloven i ret væsentlig Grad er blevet omgaaet netop ad denne Vej. Jeg synes derfor, at den Ændring, der tager Sigte paa at forhindre dette, er overordentlig heldig og nødvendig.

Med Hensyn til Fremleje bestemmer Lovforslaget, at der gives Nævnene en særlig Adgang til Nedsættelse af et Fremlejeløb, og ogsaa denne Bestemmelse finder jeg er heldig. Spørgsmaalet om Fremleje er jo først kommet op paa et senere Tidspunkt. Der findes vistnok mange Tilfælde, hvor Betalingen er urimelig høj, og den kommer i saadanne Tilfælde i Almindelighed til at gaa ud over

Folk, som har ondt ved at betale den kolossale Leje.

Det foreslaas endvidere, som det allerede er sagt, at Adgangen til at appellere til Overnævnet udvides, og der gives Overnævnet Ret til at henvise en Sag til fornyet Overvejelse i Nævnet.

De Ændringer, jeg her har nævnt, forekommer mig at være de vigtigste; de øvrige er af mere formel Art.

Da det nu maa indrømmes, at Huslejeloven hidtil har virket overordentlig tilfredsstillende, og de foreslaaede Ændringer maa siges at være særdeles gavnlige og formaalstjenlige, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvilje.

Det samme kan jeg sige med Hensyn til den næste Sag paa Dagsordenen, Forslaget om Forlængelse af Loven om Forbud mod Nedrivning af Bygninger. I Overensstemmelse med Boligkommissionens Indstilling foreslaas den gældende Lov forlænget til 1. Oktober 1920. Vi lider jo stadig i høj Grad under Boligmangel, og ingen ved, om ikke dette Forhold vil holde sig længe endnu og muligvis yderligere forværres. Ogsaa dette Lovforslag skal jeg derfor anbefale til Vedtagelse i det høje Ting.

Indenrigsministeren (Rode): Alle Talere har givet fuld Tilslutning til Nedrivningsloven og fuld principiel Tilslutning til Huslejeloven. De har endvidere tiltraadt saa godt som alle de vigtigste Ændringer, og med Hensyn til de Ændringer, som der er taget et Forbehold overfor fra en enkelt Side, er der ikke fremført specielle Bemærkninger. Der er ikke under Forhandlingen kommet nye principielle Synspunkter frem, og jeg kan give alle Talerne Ret i, at en Genoptagelse af den principielle Debat er overflødig. Kun et enkelt Spørgsmaal har været berørt af flere Taler, det samme, som der i Boligkommissionen ikke var Enighed om. De ærede Ordførere for Venstre og det konservative Folkeparti har næsten beklaget, at Spørgsmaalet er rejst paa ny, da det voldte ikke ringe Besvær ved sidste Huslejelovs Vedtagelse at naa til Enighed derom. Dette sidste kan jeg bekræfte; det voldte ikke ringe Besvær, og de ærede Medlemmer maa derfor være overbeviste om, at jeg ikke vilde have rejst Spørgsmaalet igen, medmindre det var rejst af Boligkommissionen og rejst saaledes, at samtlige de Medlemmer af Kommissionen, som er kommet ude